

PAN JEZUS PROSI: PRZYPROWADŹ! spotkanie w grupie

Prowadzący przygotowuje na spotkanie salę, arkusz szarego papieru, taśmę do jego przymocowania na ścianie i pisaki, kartki – wnioski, serduszka do przygotowania modlitwy – znaku na adorację, modlitwę - zdanie na czas ciszy, długopisy, klej (jeśli adoracja jest bezpośrednio po spotkaniu). W Piśmie Świętym zaznacza tekst: J 1,40-42

Modlitwa

– Prowadzący wita dzieci i zaprasza do kręgu. Prosi o zapalenie świecy. Wspólnie, głośno, wszyscy odmawiają Modlitwę do Ducha Świętego i siadają w kręgu.

Śpiew np.: Duchu Święty, przyjdź...

– Rozmowa wprowadzająca. Prowadzący – z zastrzeżeniem, że posłanie, które otrzymali jest ich absolutną tajemnicą i nikt nie oczekuje opowiadania o konkretach – pyta dzieci, jak to posłanie przeżyły. Czy sprawiło im radość? Czy było trudno się z niego wywiązać? Co było najtrudniejsze? Czy będą je kontynuować? Zachęca dzieci do wytrwałości w kontynuowaniu zadania, które otrzymały. Mówi im, że Pan Jezus nie posyła na chwilę, na to, aby zaliczyć spotkanie i adorację, ale aby być Jego misjonarzem, służyć innym tak długo, jak potrzeba.

Śpiew np.: Gdy uczniów swych posyłał Pan...

– Pyta dzieci jaki jest cel posłania. O co Pan Jezus prosi ich mówiąc im: idźcie? Zapewne dzieci będą mówić, że mają pomagać, świadczyć o Panu Jezusie, być dobrymi, uczyć się służyć innym itp. Wszystkie te wypowiedzi należy podsumować kolejnym: dlaczego? Dlaczego mamy być misjonarzami, świadczyć o Panu Jezusie, pomagać, stawać się lepszymi.

– Najczęściej dzieci mówią wówczas, że aby iść do nieba, być świętymi itp. Trzeba dzieciom powiedzieć, że tak. Wszyscy mamy być świętymi, ale dlaczego Pan Jezus – abyśmy to osiągnęli - mówi: idźcie! W jakim celu? Po co?

– Pomocą może być dla dzieci pytanie: Dlaczego Pan Jezus Pan Jezus przyszedł na ziemię, nauczał, uzdrawiał, umarł na krzyżu i zmartwychwstał, został z nami w Eucharystii. To pomoże uświadomić dzieciom, że robiąc nawet najlepsze, najszlachetniejsze rzeczy z myślą o sobie (nawet jeśli to myślenie dotyczy podobania się Panu Jezusowi, pragnienia zostania świętym) nie jesteśmy jeszcze prawdziwymi apostołami, prawdziwymi przyjaciółmi Pana Jezusa. *Prawdziwy przyjaciel Pana Jezusa myśli o dobru innych. Idzie, by ich przyprowadzić do Pana Jezusa.* Taki wniosek z rozmowy wieszamy na tablicy.

Śpiew np.: Oto ja, poślij mnie...

– Spotkanie ze słowem Bożym. Prowadzący proponuje poszukanie w Piśmie Świętym czego oczekuje Pan Jezus posyłając nas z adoracji „do świata” czyli do naszych codziennych spraw i obowiązków. Wskazuje dziecko, które ma wziąć Pismo Święte i przeczytać zaznaczony tekst.

– Dziecko czyta: *Andrzej, brat Szymona Piotra spotkał swego brata i rzekł do niego: J 1,40-42.*

– Prowadzący przybliży dzieciom klimat tego wydarzenia. Mówi im, że Piotr był rybakiem. Kochał swój zawód. Był w nim dobry. Całe dotychczasowe życie spędził łowiąc ryby. Miał rodzinę, którą z tej pracy utrzymywał. Na pewno Andrzejowi nie było łatwo oderwać go od tego zajęcia.

– Proponuje, aby grupa podzieliła się na 3-osobowe zespoły. Każdy zespół ma 5 minut na przygotowanie scenki, pokazującej w jaki sposób Andrzej przekonał Piotra, aby poszedł z nim do Jezusa. Po określonym czasie wszyscy siadają i zespoły kolejno odgrywiają swoje scenki. Po każdej prowadzący prosi „wizdów” o wymienienie sposobów, jakich użył w przedstawieniu Andrzej, aby zachęcić brata do spotkania z Jezusem.

Śpiew np.: Mój Pan mocą jest...

– Po zakończeniu „części teatralnej” prowadzący wiesza w widocznym miejscu arkusz szarego papieru z napisanym na nim tematem spotkania: *Pan Jezus prosi: przyprowadź. To znaczy ...* Prosi dzieci, aby dopisały w miejsce kropek ciąg dalszy tego zdania. Każde dziecko zgłasza się, podaje swój argument, po zaakceptowaniu go przez grupę (prowadzący naprowadza odpowiednimi pytaniami) wpisuje na arkusz.

– Na arkuszu powinno się pojawić: zachęć/ daj dobry przykład/ pomóż zrozumieć dlaczego/ pokaż, że warto/ pokaż, że dla ciebie jest to ważne/ pokaż, że to ci pomaga/ pokaż, że to ci daje radość/ bądź zycliwy/ uzasadnij, że to jest dobre/ uzasadnij, że to jest potrzebne/ uzasadnij, że to jest ciekawe/ bądź

wytrwały, nie rezygnuj/ módl się za tę osobę/ proś Pana Jezusa, aby On sam tę osobę do siebie przyprowadził...

– Prowadzący mówi dzieciom, że te wszystkie argumenty są dobre (pozwala przecież, aby tylko dobre zostały zapisane). Zwraca im uwagę na: a) modlitwę: Najpierw za każdą osobę, którą chcemy przyprowadzić musimy się wytrwale modlić, być do niej przyjaźnie nastawionym i nie zrażać się, jeśli ta osoba mimo to nie przyjdzie. Być może Pan Jezus przyprowadzi ją do siebie w zupełnie innym czasie. b) że nie wolno nigdy przyprowadzać „na siłę”. Każdy sam musi zdecydować, że chce. c) że nie wolno gniewać się na kogoś, okazywać niezadowolenia, zrywać przyjaźni, gdy nasze wysiłki okażą się bezskuteczne. Jeśli nasze wysiłki są szczerze, nigdy nie będą bezskuteczne. Pan Jezus je wykorzystają „po swojemu”.

– Prosi dzieci, aby spróbowały trzema zdaniami, które zostaną powieszony na tablicy, podsumować wszystko, co o „przyprowadzaniu” zostało powiedziane i zapisane na arkuszu. Po „burzy mózgów” na tablicy pojawiają się trzy napisy: Pierwszy: *Apostoł Pana Jezusa przyprowadza innych do Niego w taki sposób, że każdy myśli, że sam zapragnął do przyjść Pana Jezusa.* Drugi: *Aby przyprowadzić kogoś do Pana Jezusa najpierw trzeba wytrwale się za niego modlić i być dla niego prawdziwym przyjacielem. Gdy zechce - rozmawiamy z nim o Panu Jezusie.* Trzeci: *Apostoł jest radosny, życzliwy dla każdego i bardzo ufa Panu Jezusowi.*

Śpiew np.: Głoś imię Pana...

– Prowadzący pyta dzieci o zdanie – modlitwę, którym będą się modlić na adoracji w czasie ciszy. Zbiera propozycje dzieci i wybiera jedną z nich. Np. *taką: Panie Jezu, pomóż mi być Twoim apostołem.* Modlitwa ta zostaje zawieszona na tablicy i rozdana na kartkach dzieciom.

Przygotowanie adoracji

– Wyjaśnienie znaku. Prowadzący rozdaje dzieciom po dwa identyczne, nieduże (takiej wielkości, aby mieściło ich się przynajmniej 8 na kartce A4) serduszka. Wyjaśnia im, że na najbliższą adorację „przyprowadzą” Panu Jezusowi w swoim sercu wybraną przez siebie osobę. Może to być koleżanka lub kolega, których nie lubią, którzy innym dokuczają. Albo ktoś, kto niechętnie innym pomaga, sąsiad w bloku, który złości się na dzieci, ktoś kogo pragną zaprosić do grupy adoracyjnej ... Jego imię napiszą na jednym z serduszek i zakleją drugim, tak, żeby to, co zostało napisane znał tylko Pan Jezus. Przyniosą swoją pracę na adorację (jeśli adoracja jest po spotkaniu, wykonują tę pracę od razu).

– W czasie śpiewu lub modlitwy w ciszy podejną do ołtarza, gdzie będzie umieszczone duże „zranione” serce symbolizujące serce Pana Jezusa (przecięte na wzór rany na sercu Jezusa). Powierzą w krótkiej cichej modlitwie swoje apostołstwo wobec wybranej osoby Panu Jezusowi, z największą ufnością złożą ją w Jego Najświętszym Sercu. Mogą powiedzieć np. *Panie Jezu chcę Ci przyprowadzić.... Zamykam go w Twoim Sercu. Pomóż mi mój Najlepszy Przyjacielu.*

– Serce ustawione przed ołtarzem jest sklejone – podobnie jak serduszka dzieci – z dwóch serc, ale tylko brzegami. Przecięte jest tylko serce na wierzchu i wokół przecięcia na dość dużej szerokości nie ma kleju. Dzieci wkładając swoje serduszka „do rany” wsuwają je pomiędzy kartony, jak do kieszeni.

– Organizacja adoracji. Prowadzący rozdaje teksty modlitw do czytania na adoracji i przeprowadza próbę czytania. Jeśli trzeba, ustala z dziećmi kolejność podchodzenia do ołtarza, aby wykonać znak. Ponieważ „znak” jest dość wymagający, pyta dzieci, czy wszystko rozumieją. Prosi je, aby jeszcze raz przeczytały (można odczytać głośno) i zapamiętały to, co zostało, jako podsumowanie, zawieszony na tablicy.

– Zwraca uwagę na cechy dobrego apostoła. Mówi im również, że to nie jest łatwe i wiele razy zdarzy im się, że „nie podołają”, zrażą się, będzie im smutno. Prosi, aby wtedy przychodziły z tym do Pana Jezusa i prosiły Go wytrwale o pomoc, ale nigdy nie rezygnowały.

Zakończenie

– Spotkanie kończy się odmówieniem cząstki różańca, tajemnicy Ukoronowania Najświętszej Maryi Panny na Królową nieba i ziemi. Tłumaczy dzieciom, że Maryja jest Królową Apostołów. Dlatego ją będziemy prosić o pomoc w przyprowadzaniu innych do Pana Jezusa.

– Prosi dziecko – lektora o ponowne przeczytanie fragmentu z Pisma Świętego. Króciutko nawiązuje do niego wprowadzając w rozważanie tajemnicy różańca. Rozpoczyna modlitwą: *Ojcze nasz...* Dzieci kolejno mówią *Zdrowaś Mario...* Prowadzący: *Chwała Ojcu...*

– Prowadzący dziękuje dzieciom za spotkanie i zaprasza je na adorację.

Zagaszanie świecy.